

ВІРУЮ

Знову лунають і закликом будять
Серце різдвяної пісні слова,
Радість велику звіщаючи людям.
Радість всім людям! Всім людям? А вам?

В наших зібраннях немовби світліше,
Разом радіє Христова сім'я,
Чути: «Гряди, наш Спаситель, скоріше,
Церква готова!» Готова? А я?

«Слава Спасителю, Богу живому
Від християн на планеті Земля!» –
Звістка лунає від дому до дому.
Радість спасених – Христос. А твоя?

Дорогі брати і сестри в Господі Ісусі Христі! Вітаємо вас з Новим 2016 роком і Різдом Христовим!

Разом з вами дякуємо Богові за рік, що минає. Попри сумні і навіть трагічні моменти немало було радісних і світлих переживань. Зрештою, ніхто й не обіцяв нам безпроблемного життя на землі. Але є Той, Хто пообіцяв нам завжди бути поруч. І не просто поруч. Він готовий подати руку допомоги кожному, хто поклече Його від щирого серця.

Тому, перш ніж зустріти Новий 2016 рік, схилимо свої серця перед Господом Ісусом Христом у молитві вдячності і попросимо Його бути Господарем наших душ.

І з оновленими серцями святкуймо Різдво Господнє – згадку про той неповторний в історії людства момент, коли Син Божий зійшов на землю, став Людиною, щоб згодом взяти на Себе гріх всього світу. І взамін подарувати кожному, хто увірує, вічне життя. Якщо ми увірували, то це наше свято.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
дякуймо йому, славимо його і живімо для нього!

Церква готується Бога зустріти,
Одягом білим вкращає себе.
Всі ми чекаємо світлої миті.
Він лиш Своїх забере. А тебе?

Сяють обличчя і світяться очі!
Радість небесну отримали ті,
Хто біля ясел різдвяної ночі
Божому Сину вклонився. А ти?

Нині Різдво, і Господь закликає
Нас до любові, до радості з Ним.
Хай же у яслах Народжений стане
Вашим Спасителем! Нашим! Моїм!

Різдво без Спасителя?

Сьогодні все частіше свято Різдва перетворюється на маскарад за участю Санти Клауса чи Діда Мороза, воно пахне мандаринами та переповнене планами відпочинку на теплих островах чи, скажімо, в Карпатах. І світ все частіше віддає данину комерції, даруючи один одному подарунки і забуваючи про Того, Хто є центром святкування.

Іншими словами, Різдво святкують без Христа.

Який же буттєвий вимір правдиво християнського Різдва?

Сьогодні Різдво в Україні часто має традиційне, народне, інколи фольклорне значення, – говорить о. Петро Балог, віце-директор Інституту релігійних наук Св. Томи Аквінського, католік. – Багато традицій та обрядів Святвечора перейшли до християнства з язичництва: обряди, пов'язані з кутею, ворожіння, дідухи («духи дідів»), різні прикмети тощо. Мало того, більшість християн, які святкують Різдво, не дуже відрізняють християнські звичаї від язичницьких, а дехто навіть не переймається цим розрізненням.

Іншими словами, пастирів чекає ще немало катехиз про Різдво, його значення та обряди.

Якщо ж говорити про суспільний вимір та значення Різдва Христового в Україні, то воно має (або повинно мати) для політики і суспільства символічне значення. Подібно, як колись у Вифлеємі чекали на нове Життя, Україна вже багато років чекає свого відродження, оновлення. І Україні не вистачить якихось зовнішніх перемін. Потрібні переміни внутрішні, докорінні, потрібне впровадження християнських принципів життя в суспільстві – таких, як любов до ближнього, правда, взаємоповага, справедливість, братерство, рівність усіх перед Богом та законом.

Надіємося, що Господь надихне якусь частину людей, які покликані від імені народу втілювати в Україні зміни, щоб робили це з мудрістю, далекоглядністю, повагою до інших. І насамперед із любов'ю до громадян цієї країни. А нас усіх надихне до перемін сердець, до навернення до Бога, бо саме в серцях починаються справжні зміни, чи то релігійні, чи політичні, чи суспільні.

Доктор філософських наук, професор кафедри культурології Інституту філософської освіти та науки НПУ ім. М. Драгоманова і протестант за

віросповіданням Михайло Черенков пояснює:

– Сьогоднішнє українське Різдво дуже нагадує перше Різдво: країна живе в умовах окупації, люди втратили свою гідність, забули духовну традицію. Усе, що залишається, – мріяти про втручання Бога в історію, про чудесне визволення. Я не знаю, де б народився Христос у сучасній Україні, але впевнений, що не в Межигір'ї чи Лаврі, не в палаці Ірода і не в домі первосвященика. Так само я впевнений, що Він не обійшов би стороною Майдан. Христос завжди був в епіцентрі людських подій, тому ми можемо запросити Його до нас, у своє проблемне громадське життя. Я знаю, що Він завітає в гості до простих українців, тому кожний дім, кожна родина можуть чекати на Нього. Тільки з Ним, з Його присутністю можливі справжні глибинні зміни в індивідуальному та суспільному житті людей.

Як понад дві тисячі років тому поневолений Ізраїль, так сьогодні й Україна чекає приходу Царя, який би спас Свій народ.

Насправді ж Україна не має чекати на прихід Месії, адже Він вже прийшов. Бог зі Свого боку вже все зробив, тепер ми повинні діяти – прийняти Христа, схилитись перед Ним, йти за Ним, чинити так, як Він.

Усвідомлення того, що Христос і є нашим справжнім Царем, звільняє від страху перед силами цього світу. Залишається тільки один страх – не перед кримінальною владою, а перед Богом,

страх за себе – що ми живемо так, наче Христос не народився, наче царюють Іроди та кесарі або ще гірше – гріх царює в нашому власному житті та серці.

Не тільки душа, але й тіло, історія, культура людства стають ареною спасительних Божих дій. На жаль, більшість українців визнають себе християнами, а народ і країна загалом живуть безбожним життям. Почнімо зміни з себе – так змінимо країну.

«ХРИСТІЯНИН І СВІТ».

У В'єтнамі переслідують християн

Комуністична влада В'єтнаму розгорнула чергову хвилю переслідування християн у цій країні. 6 грудня в'єтнамська поліція жорстоко побила християнського адвоката Нгуєн Ван Дая та його трьох друзів.

Адвокат Нгуєн Ван Дай – правозахисник, який викриває порушення в'єтнамською владою віросповідних свобод в'єтнамських християн. Про це повідомляє агенція Fides.

В'єтнамська влада також заарештувала чергового протестантського пастора.

11 грудня представник Верховного комісара ООН з питань прав людини висловив заклопотаність з приводу серії нападів на християнських правозахисників у цій комуністичній країні.

Канадського пастора пожиттєво ув'язнили у Північній Кореї

Верховний суд Північної Кореї присудив канадського пастора до пожиттєвої примусової праці за «злочини проти держави».

Довічне ув'язнення у виправно-трудовай колонії – такий вирок Верховного суду отримав в Пхеньяні 60-річний канадський служитель корейського походження Лім Хьон Су. Звинувачення вимагало винести йому смертний вирок.

Лім Хьон Су – житель Торонто південнокорейського походження – був арештований у Пхеньяні. Як повідомляють, він приїхав туди для гуманітарної роботи.

Пастора, який очолював корейську пресвітеріанську церкву в Торонто, влада КНДР звинуватила у злочинах проти держави. Іноземець, як вважає обвинувачення, «ображав гідність вищого керівництва і закликав до по-

валення соціального ладу», причому робив це на своїх релігійних зборах за межами Північної Кореї.

Священик нібито вів любительську відеозйомку під час більш ніж ста поїздок країною з 1997 року, а згодом викладав записи в мережу, що «сприяло ворожій політиці США та південнокорейського режиму».

Як відомо, у Північній Кореї заборонена релігійна діяльність. Місіонерів та релігійних діячів переслідують.

«КРЕДО».

Голова СБУ: ЦЕРКВА МАЄ СТАТИ КОНСОЛІДУЮЧОЮ СИЛОЮ ДЛЯ ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Голова Служби безпеки України Василь Грицак вважає, що Церква має стати консолідуючою силою для єднання українського народу. Про це він сказав на зустрічі із Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій, повідомляє Інститут релігійної свободи.

«Від вас залежать майбутній духовний мир і злагода. Саме ви можете стати консолідуючою силою для єднання українського народу», – наголосив Василь Грицак, звертаючись до присутніх. У прес-центрі Служби відзначили, що під час зустрічі голови СБУ із Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій було обговорене широке коло питань, які турбують українське суспільство, особливо в контексті російської агресії.

Василь Грицак подякував присутнім за підтримку зусиль держави у протистоянні сучасним викликам національній безпеці. Він зазначив, що сьогодні, окрім агресії РФ проти України, перед державою гостро стоять й інші загрози, зокрема корупція та політична нестабільність.

Говорячи про російську агресію, голова СБУ наголосив, що ворог змінив тактику і намагається дестабілізувати ситуацію в країні зсередини.

«Ворог чекає розбрату. Україна сильна лише тоді, коли єдина. Ми щиро розраховуємо на вашу підтримку», – наголосив Василь Грицак.

На його переконання, війну потрібно припинити через діалог у суспільстві та пошук того, що нас об'єднує, а не роз'єднує. «Немає різниці, якого віросповідання людина, бо всі ми – громадяни нашої держави і наш спільний обов'язок

– зберегти Батьківщину», – сказав голова Служби безпеки України.

Представники українських Церков і релігійних організацій підтримали заплановане регулярного відкритого і відвертого діалогу між СБУ та духовенством. Вони зазначили, що сьогодні корупція є головною проблемою України.

Разом з тим, до основних загроз присутні віднесли також зuboжіння населення, високий рівень недовіри громадян до органів державної влади, відсутність поваги до закону та деструктивний інформаційний вплив Російської Федерації.

При цьому українські Церкви і релігійні організації перебувають на передовій інформаційної війни і постійно закликають вірян до єднання, толерантності та захисту Вітчизни. Присутні констатували, що релігійний мир і злагода в Україні – під загрозою. І саме тому Всеукраїнська Рада Церков та релігійних організацій може бути надійною платформою пошуку шляхів для порозуміння.

Представники українських Церков і релігійних організацій схвально поставилися до ініціативи СБУ відкрити власні архіви.

За словами Василя Грицака, тисячі священнослужителів і вірян свого часу переслідувалися каральними органами радянської держави і були закатовані у в'язницях. «Настав час почути правду, якою б вона не була. Лише через правду і визнання помилок минулого можна завоювати довіру», – додав голова СБУ.

Рада Церков розробляє нову стратегію протидії епідемії ВІЛ/СНІДу

17-18 листопада 2015 року у Києві відбувся Всеукраїнський міжконфесійний семінар, присвячений цій проблематиці. Організатором заходу виступила Громадська рада при Міністерстві охорони здоров'я України із співпраці з ВРЦІРО за підтримки Об'єднаної програми ООН з ВІЛ/СНІД (ЮНЕЙДС), повідомляє Інститут релігійної свободи.

Під час семінару відбулося обговорення і досягнення консенсусу щодо стратегічних завдань та ключових напрямків діяльності Церков і релігійних організацій у забезпеченні сталості надання послуг з профілактики ВІЛ-інфекції, лікування, догляду та підтримки для досягнення цілей Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу на 2014-2018 рр. Проект Стратегії розроблений на основі напрацювань наради представників різних конфесій, яка відбулася 11 лютого цього року.

«Ми проводимо вже другу зустріч за цей рік завдяки ініціативі з боку ВРЦІРО. Ми стурбовані ситуацією у країні та станом поширення епідемії, тому що наша статистика не каже про покращення. Війна на Сході країни, вимушені переселенці, військова служба, доступ до окупованих територій – усе це додає факторів ризику для поширення хвороби. Наш досвід співпраці доводить, що релігійні організації надають ключову допомогу у часи кризи і мають великий потенціал для зміни у ситуації», – заявив керівник Об'єднаної програми ООН з ВІЛ/СНІД (UNAIDS) в Україні Яцек Тишчок.

Представник головуєчого у ВРЦІРО – заступник старшого єпископа Української Християнської Євангельської Церкви Ігор Лук'янов зазначив, що запобігти поширенню інфекції можна тільки шляхом якісної співпраці держави, громадського сектору та релігійної спільноти.

Голова Громадської ради при МОЗ з питань співпраці з ВРЦІРО священник УГКЦ Андрій Нагірняк підкреслив, що активна позиція для залучення до роботи має починатися від самої релігійної спільноти.

«Релігійні громади роблять чимало для запобігання епідемії. Але часто нам бракує власної активності для співпраці з представниками державних і громадських організацій. Ми також можемо мати вплив на формування соціальної політики держави, бо потенціал залучення Церков і релігійних організацій до протидії епідемії ВІЛ/СНІДу достатньо високий», – зауважив священник.

Нерідко представники держави згадують про потенціал релігійних спільнот тільки за часів гострої кризи, вважає виконавчий секретар Комісії з питань соціального служіння ВРЦІРО, священник УПЦ КП Сергій Дмитрієв. «Серед представників державних органів досі існує стигма стосовно релігійних організацій. До нас звертаються по допомогу, коли ситуація стає критичною. Проте ми простягаємо руку співпраці, бо віримо, що релігійні громади можуть стати сильним інструментом у протидії епідемії», – підкреслив він.

Стратегія ВРЦІРО дасть змогу підготувати механізм залучення релігійних організацій до протидії епідемії ВІЛ/СНІДу в Україні. Особливий акцент робиться на моральне виховання суспільства, зокрема молоді, профілактику, інформування населення та зниження рівня дискримінації ВІЛ-позитивних осіб.

Медичне обладнання на суму понад \$800 тис. передали церкви християн віри євангельської США лікарям Головного військового клінічного госпіталю України

Урочиста церемонія передачі медичного обладнання, наданого українською євангельською діаспорою американського штату Вашингтон для лікування військових, відбулася 5 грудня 2015 р., у Міжнародний день волонтерів, що дуже символічно.

«Контейнер на місці! – констатував приймний факт завершення проекту голова Слов'янського дистрикту Асамблеї Божих США єпископ Віктор Прохор під час передачі вантажу адміністрації госпіталю. – Дякуємо друзям за допомогу в його комплектуванні. Усім, хто доклав зусиль, щоб відбулася ця благодійна акція, мета якої – допомога постраждалим українцям, насамперед військовослужбовцям, пораненим під час проведення АТО».

Щоб зібрати та доставити медичну техніку на таку суму (а це понад 20 млн. грн.), наші брати за океаном працювали півроку. Єпископи Віктор Прохор та Петро Саєнко спеціально приїхали до Києва на один день, щоб передати довгожданий для українських медиків дарунок. 40-футовий вантажний контейнер містить біометричне та діагностичне обладнання, засоби гігієни, одноразовий лікарський одяг, витратні матеріали тощо.

Цього ж дня на базі Головного військового клінічного госпіталю відбулася прес-конференція за участю надзвичайного і повноважного посла України у США Валерія Чалого, почесного консула України у штатах Вашингтон та

Орегон Валерія Голобородька, старшого єпископа ЦХВЕУ Михайла Паночка та представників української діаспори США. У прес-конференції також взяли участь представники організації «Коло турботливих друзів», за підтримки якої ця акція стала можливою, та військовослужбовці, які лікуються у госпіталі.

Відкриваючи захід, Валерій Чалий зазначив: «Я вдячний нашим активістам, які сьогодні працюють по всій Америці, і волонтерам інших організацій, і церквам, де українська діаспора дуже активна, за те, що це відбувається дуже організовано і скоординовано. Повірте, там, за океаном, відчувається надзви-

чайно потужна підтримка України».

Валерій Голобородько, один із координаторів цієї благодійної акції, у свою чергу зазначив: «Дивлячись на всі проекти, які ми робимо разом, я з радістю

можу сказати, що ми – одна країна, одна нація. І сьогоднішня допомога нас надзвичайно об'єднує».

На думку почесного консула, важливість такої акції полягає ще й у тому, що вона говорить про активність Церкви:

«На жаль, про Церкву говорять дуже мало. А ми знаємо, що християни багато роблять, навіть більше, ніж інші. Однак є правило: щоб ліва рука не знала, що робить права рука. Думаю, це не той

випадок, коли потрібно цим правилом користуватися. Коли ми маємо правильні мотиви і робимо добрі справи, то маємо про це говорити людям. Не для того, щоб себе прославити, а щоб прославилось Ім'я Боже, щоб інші люди, знаючи нашу роботу, могли прославити Бога», – переконаний Валерій Голобородько.

«Для того, аби лікар мав змогу надати якісну і повноцінну допомогу, лише його знань недостатньо, – наголосив начальник Національного військово-медичного клінічного центру генерал-майор медичної служби Анатолій Казмірчук. – В арсеналі медика мають бути якісне обладнання, сучасні засоби діагностики та необхідні ліки».

Далі Анатолій Казмірчук, зверта-

ючись до організаторів акції, запевнив, що надане медичне обладнання буде використано, аби максимально допомогти пораненим бійцям, які лікуються у госпіталі.

Михайло Паночко від імені української Церкви щиро подякував братству США за таку роботу. Коментуючи результати заходу для ЗМІ, він зауважив: «Те, що сьогодні відбулося, свідчить про потужну діяльність Церкви під час викликів, з якими стикнулася наша країна. Ми вдячні Богу за наших братів у США, які доклали максимум зусиль і зібрали дуже багато коштів, щоб допомогти українським воїнам. Вдячні їм особисто, бо вони виконують заповідь: «Носіть тягарі один одного, і так виконаєте Закон Христовий».

На згадку про зустріч начальник Національного військово-медичного клінічного центру Анатолій Казмірчук вручив почесним гостям ювілейні знаки Головного військового клінічного госпіталю, якому у 2015 році виповнилося 260 років.

А Валерій Чалий передав бійцям, які зазнали поранень під час АТО і проходять лікування у військово-медичному госпіталі, листівки від школярів Сполучених Штатів. Американські діти привітали українських героїв із прийдешніми новорічними та різдвяними святами.

chve.org.ua.

П'ять найкращих подарунків дітям

У вас буває відчуття, що ви робите недостатньо, щоб добре підготувати своїх дітей для дорослого життя? У мене буває. Я легко відволікаюся через свій смартфон чи інші неістотні речі, які не додають справжньої цінності ні в моє, ні в їхнє життя.

І ось якось я вирішив відкласти смартфон і присвятити увесь час і всю увагу дітям. І отримав величезне задоволення, бавлячись зі своєю однорічною донечкою в Ноїв ковчег.

Я показав їй, як відчиняти маленькі дверцята, помістити всередину іграшкових звірят і потім зачиняти дверцята. Я відчинив їх знову і дістав звіряток. Вона швидко схопила суть. Потім ми погралися м'ячем, а потім я спускав її з нашої маленької пластмасової гірки. Їй було так весело, що мій чотирирічний син просто не міг не приєднатися до нас, і вони почергово спускалися з гірки знову й знову.

Це найпростіші радості в житті, але найважливіші.

Як батькові і чоловікові, мені постійно доводиться опиратися бажанню відволіктися від найважливішого через речі, які висмоктують радість і сенс із мого життя.

Ось п'ять найкращих подарунків, які я можу зробити своїм дітям, усвідомлено працюючи і вкладаючи щось їх в життя.

1. Мета в житті.

Я не хочу, щоб мої діти були просто успішними. Я хочу, щоб мої діти були успішними в правильних речах. Що доброго в тому, що вони успішні у фінансах, якщо вони не зможуть досягти тієї мети в житті, яку визначив для них Бог?

Філософи протягом століть сперечаються про сенс життя. А я знаю, у чому його сенс. У Біблії все написано. Смісл життя — мати взаємостосунки з Богом і ближніми. Але гріх повністю знищив нашу здатність мати здорові відносини, особливо з Богом. Єдина можливість відновити

тісний зв'язок з Богом — через Його Сина Ісуса Христа.

Смісл мого життя як християнина — допомогти іншим знайти Христа. Смісл мого життя як батька — допомогти дітям придбати Христа, а потім допомогти їм зрозуміти, що їх мета, у свою чергу, — допомогти іншим придбати Христа.

2. Біблійний світогляд.

Згідно з опитуванням Barna Group, лише дев'ять відсотків американців мають біблійний світогляд. Ще тривожніший факт — тільки 19 відсоткам християн, народжених згори, властивий такий світогляд.

І мова тут не про так званих номінальних християн. Усі ці люди, згідно зі опитуванням, «звершили персональне посвячення Ісусу Христу, це зберігає для них актуальність і сьогодні, і вони впевнені, що після смерті потраплять на небо, тому що покаяться у своїх гріхах і прийняли Христа як свого особистого Спасителя».

Це дуже тривожить, оскільки якщо

Бог насправді створив всесвіт і все, що в ньому, а також людину за образом Своїм, то саме Він і встановлює правила життя.

Це означає, що якщо я бажаю своїм дітям добра, то вскрай важливо допомогти їм розвинути біблійний світогляд і жити відповідно до нього.

3. Правильне сповідання.

Біблія вчить, що слова мають величезну силу. Силу руйнівну чи творчу. Я бажаю за допомогою слів прищеплювати довіру дітям, підбадьорювати їх і розвивати в них цілеспрямованість. Я хочу, щоб вони знали, що Бог має план і мету для їх життя, що Він захистить і підтримає їх.

4. Любов.

Діти розквітають в любові. Частина моєї роботи як батька полягає в тому, щоб зробити все можливе, аби мої діти були впевнені, що їх люблять, високо цінують і з ніжністю турбуються про них. Найкращий спосіб зробити це — відкласти свій смартфон набік і приділити їм всю свою увагу і час. Я можу розвивати в дітях почуття

власної гідності лише проводячи з ними час і граючись з ними.

Дослідження показують, що діти, які мають тісні взаємовідносини зі своїми батьками, в майбутньому, як правило, успішні у всіх сферах життя. І вони значно рідше демонструють схильність до сексуально ризикованої поведінки.

5. Модель міцного шлюбу.

Діти вчаться через наслідування. Найкраще, що я можу для них зробити, — це показати приклад здорового шлюбу, показати, як я ставлюся до дружини, як ми поведомосся в конфліктних ситуаціях, що ми робимо після того, як конфлікт вичерпаний...

Усе це впливає на те, як мої діти будуватимуть взаємини між собою, зі своїми ровесниками і, зрозуміло, з протилежною статтю.

Я хочу, щоб мій шлюб був для них тією моделлю, яку вони могли б наслідувати, створюючи свої власні сім'ї.

І я вірю, що, свідомо вкладаючи в ці п'ять сфер життя дітей, я істотно підвищую їх шанси досягти успіху в дорослому житті.

Даніель РОБЕРТСОН.

Тотальна перебудова людини, або Що ховається за «Глобальною освітою»

Програма «Глобальної освіти» розроблялася в кінці 70-х років ХХ століття. В її створенні головну роль відіграв такий собі Роберт Мюллер (він був заступником Генерального секретаря ООН). Він і його колеги зі США в 70-80 рр. розробили програми «Глобальної освіти», що передбачали перехід на нову систему цінностей, в центрі котрих буде толерантність. І ця система сягає корінням в окультний світогляд «Нью Ейдж» («Нова Ера»).

«Нью Ейдж» — тотальна окультна структура, окультне ядро, від якого походять всі інші секти, що активно поширюються сьогодні у всьому світі. І всі «содомські діла» також перебувають у рамках цього окультного світогляду. Глобальна мета системи — контролювати не лише людину, а й, скажімо, народжуваність в певних країнах. Найновіші методики — це зокрема і статево виховання. Пропаганда діє через кіно, через мультфільми, через шоу, а серіали — це взагалі ключовий момент.

Увімкніть телевізор — і ви переконаєтеся, що йде дика примітивізація людської свідомості, а найголовніше — непомітне впровадження толерантного ставлення до різних проявів збочення. На рівні поп-культури це триває давно. Але освіта ще зберігала свою канонічність. Тому сьогодні головного удару зазнає саме ця сфера життя людини.

Освіта досі ще була стримуючим фактором. Тут дуже багато залежить від вчителів, тобто від конкретних осіб. Бо навіть якщо у школах нав'язують підручник чи програму, все одно від педагога залежить дуже багато. Щоб цей фактор прибрати, передбачена перепідготовка кадрів, у

результаті якої зможуть залишитися лише «інноваційні педагоги». Якщо хочете залишатися в системі — перебудовуйтеся.

Триває тотальна перебудова людини — так званий трансгуманістичний проект, коли людина розглядається як якась сходинка до переходу в новий стан. Трансгуманізм — це новітній стратегічний напрямок в концепції перебудови людини.

Мета — перебудова самої людини, тобто, простіше кажучи, позбавлення особистості людини духовної сутності. Людину можна тотально поставити під контроль, коли ти підкориш не тільки її свідомість, але й волю. Необхідно підкорити людину на рівні волі, перетворити її на істоту, набиту різними чіпами, людину-кіборга, свідомість котрої вбудовується в єдину інформаційну мережу, приєднується до цієї мережі і через неї управляється. Але для того, щоб це сталося, необхідно різко понизити рівень духовного розвитку, перетворити людину на примітивного споживача, в котрого є простий набір вимог — і все.

Один із принципів нових методик — заборона традиційної системи навчання, перехід на нову, з упрощенням іноземної мови, іноземних методик тощо. У підсумку наші діти вчаться не на наших казках, піснях і літературі, а на «Гаррі Поттерах» і такому подібному.

Корпорації потрібні тепер не особистості, а люди-комп'ютери, і вчителі повинні просто допомогти набуті потрібну компетенцію. Натомість для світової еліти активно створюються умови, коли вона зможе здійснювати контроль і реалізувати свої нелюдські проекти.

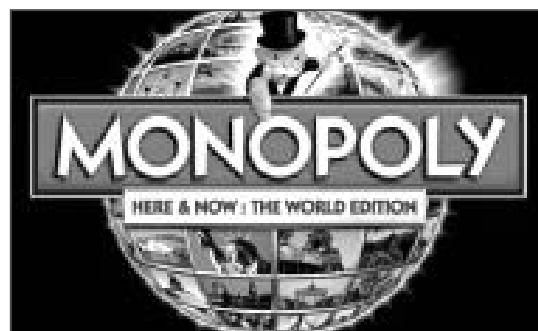
Ольга ЧЕТВЕРИКОВА.

Кандидат історичних наук.

Гра, яка виявилася не грою

Раніше часто чув про дитячу гру «Монополія». Ніколи не цікавився нею, не вникав у її особливості. А нещодавно, прийшовши ввечері з роботи, піддався на вмовляння дітей зіграти з ними. Словом, вирішив згадати дитинство. Мені пояснили правила гри, додавши, що дрібні нюанси зрозумію пізніше. Для тих, хто не знайомий з «Монополією», поясню суть. Це гра для майбутніх ділових людей, бізнесменів. Кожен учасник отримує від банку певну суму грошей, за які може на свій вибір купувати акції підприємств. Важливий початок гри, бо саме він закладає умови майбутнього успіху чи неуспіху. Гравці по черзі кидають гральний кубик і роблять хід на відповідну кількість кроків. Клітинка, на якій зупиняється гравець, відповідає певній фірмі, заводові, виробництву, які можна купити. Якщо клітинка переходить у власність якогось гравця, то інший гравець, який зупиняється на ній, повинен платити власнику відсотки. У ході гри підприємства або його відсотки можна продавати, купувати. Словом, вдосконалюються бізнесові здібності.

Спочатку гра була для мене не дуже цікава, я грав лише заради дітей, які були щасливі від такого партнерства, але потихеньку втягнувся і навіть відчув азарт. Поволі почав зауважувати маленькі секрети, десь виявилися приховані, про які і не здогадувався, підприємницькі завдатки. Але, все-таки, брак досвіду зробив свою справу: мене випереджували.

Особливо один гравець, який несподівано став чи не повним монополістом у бізнес-грі. А ще мене вразило те, як змінилися під час гри мої діти і я сам, як з хороших друзів та близьких родичів ми перетворилися на ворожих конкурентів. Я виявив у собі та дітях риси, які не роблять нам честі. Зауважив, що можу легко обманути заради «навару», «змахлювати». І хоча за гру я сів заради дітей, щоб зробити їм приємне, батьківська любов кудись поділася, натомість з'явилися конкуренти по бізнесу. Я вже не звертав уваги на почуття учасників гри, головне — хапнути хороший кусок. Більше того, якщо з якоїсь бізнесової оборудки, яку мені пропонували, хтось отримував більший зиск, аніж я, навіть відмовлявся від тимчасового прибутку. Нарешті гра мені набридла, і я вирішив залишити її. Але не просто вийти з гри. Свої акції та прибутки віддав дочці, яка програвала. Уже пізніше усвідомив, що справжньою причиною було не милосердя: я хотів, щоб за допомогою мого подарунка вона «завалила» того гравця, який виявився більш успішним у бізнесі.

Звичайно, я не ангел, як і кожна людина, маю певні вади. Але ця гра показала мені, що навіть я сам погано

знаю себе і оточуючих. За нормальних умов ми всі добрі та правильні. А от коли справа торкається грошей, раптом проявляються приховані риси характеру, які лякають нас самих. Скільки сімей, родин були зруйновані тільки тому, що не могли поділити батьківської

спадщини чи спільних грошей! Скільки близьких людей стали ворогами тільки тому, що вирішили вести спільний бізнес! А один християнин-бізнесмен навіть прямо сказав: «У бізнесі немає братів».

Звичайно, мова не про всіх. Є християни, які і в бізнесі залишаються християнами. Але гра «Монополія» показала мені, якими небезпечними можуть стати гроші та гонитва за ними. Як вони можуть зруйнувати нас самих та стосунки з рідними і близькими людьми. Для мене це була всього лише гра, несправжні гроші, несправжні заводи та підприємства. А якщо справжні? А якщо мова йде про реальні гроші та реальні бізнес-проекти? Нерідко на цьому закінчується наша біблійна правдивість, і ми дозволяємо егоїстичним пристрастям керувати нами, нашим розумом, серцем та вчинками. Недавнім Слово Боже застерігає нас від того, щоб не потрапити в залежність від прибутків та грошей.

Я так і не став завдяки «Монополії» успішним бізнесменом. Але вона багато чому навчила мене. Дав би лише Бог цей урок використати на благо собі та ближнім.

Юрій ВАВРИНЮК.

Хлопчик, що повернувся з раю

Батько з сином потрапили в автокатастрофу. Шестирічний Алекс постраждав від внутрішньої декапітації (відділення голови від тіла). Батько відчував неймовірні докори совісті через те, що вбив власного сина. Але хлопчик не помер.

Через два місяці він сказав: «Тату, я мушу попросити в тебе пробачення. Я бачив автомашину, що наближалася, але про щось запитав тебе, і ти відвікся. А диявол, який сидів на передньому сидінні, сказав мені: «Ти вбив свого тата».

Лікарі говорили, що коли Алекс виживе, він не зможе говорити, ходити, сидіти, їсти... Але мама Алекса сказала: «Ні, це неправда!».

Коли Алекс вийшов з коми, він міг лише подавати сигнали «так» і «ні». Тато задавав йому безліч запитань: чи не відчуває син болю, чи хоче він їсти, чи страшно йому і так далі, і Алекс ввесь час відповідав «ні». Тоді батько жартома запитав, чи нема навколо нього анге-

лів, і син відповів «так». Кевін подумав, що, очевидно, Алекс фантазує, або в нього проблема з мозком.

Коли Алекс вийшов з коми, він розповів, що бачив, як його батька з автомобіля витягли п'ять ангелів і поставили край дороги — чотири ангели несли тіло, а п'ятий підтримував голову. Справді, Кевін, незважаючи на потужну статуру і той факт, що він вилетів з вікна і пролетів кілька метрів, перш ніж приземлитися, не мав ні забоїв, ні навіть подряпини.

Алекс розповів батькові, що бачив, як того відвезли на швидкій допомозі. «Ти не міг цього бачити, тому що тебе там не було, тебе раніше відвезли на вертольоті», — заперечив батько. «Я не з вертольота тебе бачив, а з раю», — спокійно відповів Алекс.

Дружина Кевіна, Бет, ще до того, як вони з чоловіком вперше побачили Алекса після аварії, сказала лікарів: «З Алексом все буде добре, він видужає, і його історія буде відома всьому світові». І додала: «Бог мені сказав, що Він зцілить Алекса, і мій син навертатиме до Нього людей».

Вранці, коли Алексу збиралися робити операцію для з'єднання хребта, сталося чудо: рентген показав, що хребет вже зрісся. Багато людей молилися за Алекса. Дві жінки, які ніколи одна одну не бачили, молилися за Алекса, і обидві уві сні бачили, як троє ангелів стояли поруч з ліжком Алекса і підтримували його голову. Дивно, що коли Алекс вийшов з коми, йому ніхто не говорив, що в його голову помістили шуруп, але

хлопчик знав про це — ось ще одне підтвердження правдивості історії. Описуючи рай, Алекс назвав його «бездоганним» — райські квіти не піддаються описові. Райські ворота, що переливалися різними кольорами, чимось схожі на риб'ячу луску, тільки набагато красивіші. Алекс сказав, що за райськими воротами він розмовляв з ангелами. «Про що говорили ангели, синку?» — поцікавився батько. «Про повернення Господа», — відповів Алекс.

Батько Кевіна — лікар, він керує медичним дослідницьким центром. Кевін говорить, що після цієї події його батько дуже змінився і наблизився до Бога.

Алекс впевнений: «Бог — реальний. Рай — реальний. Весь час, коли я там був, я перебував в Божому замку». Сьогодні йому 15 років, він нічого не відчуває нижче шиї і дихає через спеціальний пристрій. І, попри все, дуже хоче стати місіонером. А батьки запевняють його, що він вже ним став.

316news.org

Ірвін
Бакстер

ТРЕТЯ

«Скажи нам, коли станеться це?
І яка буде ознака приходу Твого
й кінця віку?» (Матвія 24:3).

Ми вже знаємо, що Третя світова війна, яка неодмінно вибухне, оскільки про це говорить Біблія, забере життя понад двох мільярдів жителів нашої планети. Як же виглядатиме світ після цієї війни без третини населення? Спробуємо розібратися з цим, а також прослідкувати повоєнні долі Сполучених Штатів Америки та Ізраїлю. Спробуємо також визначити головних учасників правління антихриста і суть цього правління.

Закінчення.
Поч. у № 11 (202) за 2015 р.

Про все це надзвичайно важливо знати. Щоб не заплутатися, ще раз повторимо те, про що говорили раніше. Шоста сурма оголосить початок війни. Після цього ситуація на Близькому Сході буде врегульована. Поруч з мусульманським «Куполом скелі» буде зведено ізраїльський храм. Храмова гора буде поділена. В єврейському храмі почнуть приносити в жертву тварин.

Пізніше антихрист заборонить жертвоприношення. Він стане на Храмовій горі і заявить: «Найголовніший тут – я». Біблія говорить, що він видаватиме себе за бога. Цей зухвалий жест називається «гідотою спустошення» або «з'явленням беззаконника».

Таким чином люди, які розбираються в пророцтвах, дізнаються, що світовий правитель насправді – антихрист. З нахабної претензії на божественний титул розпочнуться три з половиною роки великої скорботи.

Саме в цей час буде введено знамення звіра. Кожна людина змушена буде прийняти число чи знамення звіра, без якого неможливо буде нічого ані купити, ані продати. І, ймовірно, без нього також неможливо буде влаштуватися на роботу. Щоб займатися економікою, необхідно буде засвідчити свою відданість антихристу і його правлінню,

Армагеддонської битви. У цей час Ісус Христос повернеться на землю, здобуде перемогу над військами антихриста і встановить Своє Царство, якому вже не буде кінця.

Тепер варто розібратися в тому, коли буде підписаний мирний договір на Близькому Сході: до Третьої світової війни чи після? У Біблії є конкретне пророцтво, в якому міститься вказівка на підтвердження Авраамового заповіту, на мирний договір між Ізраїлем і світовим товариством. Можливо, до нього приєднається і Палестина. Внаслідок цього договору Храмова гора перейде під світовий контроль. Згідно з Біблією, після підписання договору до Армагеддонської битви залишиться сім років.

А коли ж розпочнеться Третя світова війна, в якій загине третина людства, – до мирного договору чи після? Я переконаний, що вона розпочнеться до мирного договору. Тому що неможливо собі уявити широкі воєнні дії в той час, коли проголошений мир і Ізраїль відбудовує свій храм. Тому я вважаю, що мирний договір буде підписаний лише після війни. У самому розпалі війни людство заволає: ми хочемо миру на землі! Адже третина людства буде стерта з поверхні землі.

Можна лише уявити, як світові лідери всі разом заявлять: треба цьому покласти кінець. Якщо ми зараз не зупинимось, то всі загинемо. Зовсім

контроль. А світ цьому лише зрадіє.

Цікаво, з чого розпочнеться ця війна. Цілком можливо, що з теракту проти Америки. Особисто я не відкидаю цей варіант. Нині часто говорять про те, що Ізраїль може напасти на Іран. Іран займається розробкою ядерної зброї. Ізраїль знає, що лише однієї бомби буде достатньо, щоб його знищити. На додаток президент Ірану неодноразово заявляв про свій намір стерти Ізраїль з лиця землі. Отож Ізраїль перебуває в роздумах: нападати чи ні.

Дехто говорить, що це повинні зробити США, а не Ізраїль, тому що світова спільнота безсила якось вплинути на Іран. У газеті The Jerusalem Post за 30 серпня 2008 року наводяться слова іранського заступника генштабу Масуда Джазаєрі. Він сказав, що коли Ізраїль чи Америка нападуть на Іран, це призведе до початку нової світової війни.

Очевидно, що приводів до війни аж надмір. Ми не знаємо, через що конкретно розпочнеться війна, але знаємо, що вона обов'язково буде. Деякі впливові історики стверджують, що Третя світова вже розпочалася. Джеймс Вулсі, колишній директор ЦРУ, вважає, що вона розпочалася 11 вересня 2001 року з атаки на вежі-близнюки. З ним погоджується Томас Фрідман, відомий журналіст газети «Нью-Йорк Таймс». А Ньют Гінґріч, колишній спікер палати представників сказав, що Третя світова війна почалася 11 вересня 2001 року, але політики приховують від світу те, що відбувається насправді, і ця війна – це війна проти тероризму.

Що ж ми маємо на сьогодні? Війна з терором породжує нові хвилі насильства. Свого часу президент Буш передбачив, що ця війна може затягнутись на 30 років. Це зовсім не тішить. А ось ще один вислів президента Буша: «Супротив пасажирів рейсу 93 став першим відповідним ударом у відповідь у Третій світовій війні». Іншими словами, він теж визнає, що світова війна розпочалася 11 вересня 2001 року.

Але з чого б вона не розпочалася, вона обов'язково заповнить увесь світ. Це невідворотно. Третину людства можна знищити лише за допомогою ядерної зброї. Лише натиснення ядерних кнопок може забрати життя понад двох мільярдів людей. Це буде ядерна війна.

Тепер необхідно з'ясувати, як дов-

го вона може тривати? І коли вона закінчиться? Особисто я не знаю. Як тільки полетять ядерні боеголовки, з поверхні землі можуть бути стерті цілі країни. Цілком ймовірно, що Китай буде повністю знищений. Як не як, а Китай для США – це велика загроза.

Багато людей вважає, що настав час заходу Америки і розквіту Китаю. Багатьом американцям не подобається чути про захід їхньої імперії. Їм не подобається, що країна з марксистською диктатурою стає наймогутнішою силою на землі. І змінює лице світу.

Може статися, що внаслідок якоїсь провокації ми почнемо натискати червоні кнопки і зітремо Китай з лиця землі. Адже, крім всього іншого, Америка винна Китаю майже 2 трильйони доларів. І Китай погрожує, що доведе США до банкрутства. А якщо стерти націю, то зніметься і борг, це зрозуміло усім! Зі зникненням позичальника зникне і сам борг.

Чи правильно так мислити? Звісно, ні. Таке мислення нелюдське. Але властивістю можуть так роздумувати. У цьому немає сумніву. Власне, таке саме зло і породило Першу і Другу світові війни, які забрали понад 60 млн. життів. І це зло живе в серцях сучасних людей. Вони впевнені у своїй правоті і мають все необхідне для звершення свого плану.

Звідки мені все це відомо? З Біблії. Я не говорю про те, що може статись чи не статись, я говорю про те, що обов'язково станеться. Якщо Біблія про це говорить, значить, так і буде. Біблійні пророцтва завжди виконуються. І єдине безпечне місце для людини – тільки в Ісусі Христі. Насуваються надзвичайно тяжкі часи. І нам варто потурбуватися про власну безпеку.

Світ після війни

А тепер уявімо на хвилику, як виглядатиме післявоєнний світ. Держави завдали одна одній ядерні удари. Третина людства загинула. Від ядерної радіації багато людей вмирають повільно і мученицькою смертю. Життя перевернулося з ніг на голову. Ніхто не знає, що робити. Основи всього світу похитнулись. І швидше за все, США звинуватять у всіх нещастях.

То як же виглядатиме повоєнний світ? Хочете вірте, хочете ні, але в Біблії є точний опис цього – у 13-му розділі Книги Об'явлення. Там розпо-

відається про світове правління і про три з половиною роки, які передуватимуть Армагеддону. Іншими словами, це уривок про післявоєнний час.

Ця війна завершиться до настання великої скорботи, а велика скорбота почнеться за три з половиною роки до Армагеддону. Отож цей уривок описує наступне: «І я бачив звірину, що виходила з моря, яка мала десять рогів та сім голів, а на рогах її було десять вінцив, а на її головах богозневажні імена. А звірина, що я її бачив, подібна до риса була, а ноги її як ведмежі, а паша її немов лев'яча паша. І змії дав їй свою силу, і престола свого, і владу велику. А одна з її голів була ніби збита на смерть, але рана смертельна її вздоровилась. І вся земля дивувалась, слідкуючи за звіриною! І вклонилися змієві, що дав владу звірині. І вклонилися звірині, говорячи: Хто до звірини подібний, і хто воювати з нею може?» (Об'явлення 13:1-4).

Цікаво, що це означає, що весь світ буде слідувати за звіриною? Нам відомо, що в біблійних пророцтвах звір завжди символізує націю. Численні голови вказують на кількість підйомів і падінь конкретної нації. Пригадуєте чотирьох звірів з сьомого розділу Книги Даниїла? А в 13-му розділі Книги Об'явлення ці четверо звірів представлені в образі одного комбінованого звіра.

Ми щойно прочитали опис цього звіра: тіло риса, ноги ведмеда паша лева і сім голів – сума голів з сьомого розділу Даниїла. Це пророцтво було записане в 550 році до Р. Х. у Книзі пророка Даниїла. А через 650 років була написана Книга Об'явлення. Іншими словами, книги Даниїла і Івана Богослова відділяє великий проміжок часу. Але, незважаючи на це, вони користуються однаковими образами.

Схожість тіла з рисом чи леопардом вказує на Німеччину, ведмежі ноги вказують на Росію, а лев'яча паша – на Великобританію. Отож виходить, що Великобританія, Німеччина та Росія будуть суттєвими складовими світового правління. Також там фігурує десятирогий звір – відроджена Священна Римська імперія.

Пригадуєте, ми вже не раз говорили про орлині крила, про які йдеться в Книзі пророка Даниїла. Вони тут не вказані. Про що це говорить? Або про те, що США перестануть існувати, або про те, що вони будуть відрізані від всього

а також прийняти його знамення. Це ніщо інше, як механізм контролю. Наприкінці трьох з половиною років світовий уряд намагатиметься завоювати Ізраїль, що призведе до

неочікувано, користуючись загостреними обставинами і незліченною кількістю жертв, до влади прийде антихрист. Він знатиме, як вирішити всі проблеми. Він все візьме під свій

СВІТОВА ВІЙНА

світу. Як би там не було, але Сполучені Штати тут не згадуються.

Нехай вас це не лякає. Бо якби США були згадані, це означало б, що Америка визнає владу антихриста. Не виключено, що на той час Білий дім зрозуміє біблійні пророцтва і вирішить піти зі світової політичної арени. А чи допустима версія про повне знищення США? Цілком допустима. Хоча є декілька причин вірити, що до цього не дійде.

А тепер постараймося відповісти на одне дуже важливе питання: що буде з Ізраїлем? Ми знаємо, що Ізраїль переживе війну, тому що він збудує свій третій храм на Храмовій горі. Нам також відомо, що дуже скоро після закінчення цієї страшливої війни Ізраїль відновить жертвоприношення. Це вказує на те, що в Ізраїлі станеться щось на зріз релігійного пробудження.

Це все має статися ще перед тим, як антихрист прийде до влади. Якщо після завершення війни Ізраїль збудує свій храм, значить, на землі буде мир. Ізраїль вірить в те, що мир настане після того, як буде збудований єрусалимський храм і на землю прийде Месія. Так що храм буде збудований до настання останніх трьох з половиною років, коли антихрист заявить про себе і прийде до влади. Це те, що стосується Ізраїлю.

А тепер поговоримо про число загинувших (1/3 населення землі). Хто саме загине? Не виключено, що найбільше число становитимуть мусульмани, тому що саме вони контролюють Євфрат, де й розгорнеться війна. Більше того, при новому світовому порядку буде лише одна політична і релігійна система.

Скажіть, а чи піде іслам на поступки? Як бачимо, ні, компромісів він не допускає. Чи захоче іслам влитися у

легшенням зітхнути: нарешті настав мир.

У післявоєнний час у багатьох людей запалає любов до релігії. Біблія говорить, що саме в цей час з'явиться сильний релігійний лідер, який буде заодно з антихристом. Він названий лжепророком, який поведе за собою більшість вдаваних християн. Я говорю про християн-відступників, котрі вважають, що доктрини не відіграють жодної ролі. Вони говорять, що немає значення, у що ти віриш. Таким людям нескладно буде примкнути до католицизму. Усе християнство заново стане єдиним і вслід за католицьким керівництвом укладе договір з правителем світу – антихристом.

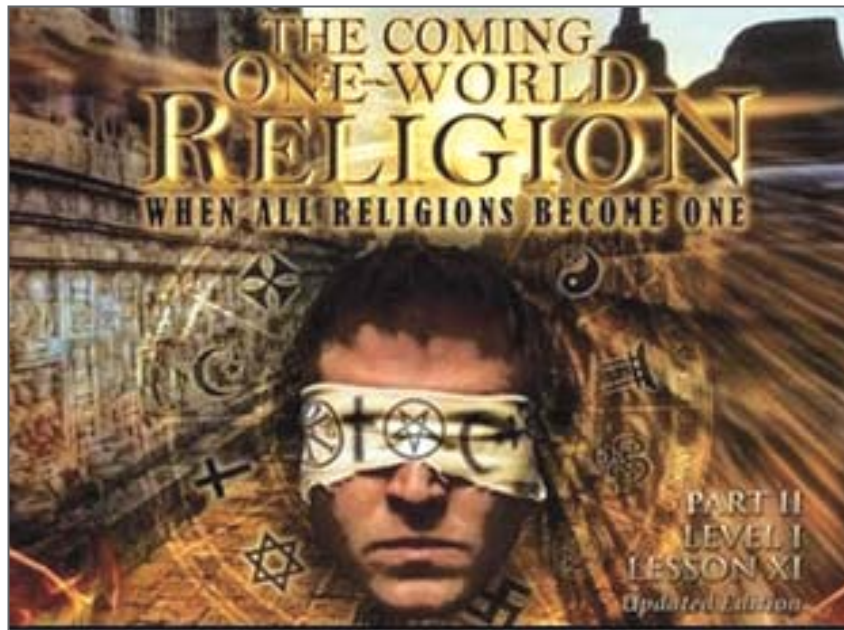
Тоді й виникне єдина релігійна і політична система. Іслам або піде на компроміс, або на той момент його просто не буде, якщо він буде знищений під час війни. Війна послужить поштовхом приходу до влади антихриста. Політика і релігія об'єднаються в союз, описаний в 13-му розділі Книги Об'явлення. Римо-Католицька Церква стане найбільш потужною релігією на землі.

Цікаво, а що буде з протестантами? У релігійному запалі і в пошуках зручностей більшість із них, ймовірно, також примкне до цієї релігії. А тих, хто не буде притримуватись загальноприйнятої релігії, оголосять релігійними терористами чи релігійними екстремістами. Біблія говорить, що за Ім'я Христа їх будуть переслідувати. Люди, які будуть стверджувати, що спасіння лише в Ісусі Христі, підпадуть під жорстокі гоніння.

Ісус сказав: якщо не вірите, що Я – Месія, помрете в ваших гріхах. Біблія навчає не йти на компроміс і не погоджуватись з тим, що всі релігії ведуть до одного Бога. Мовляв, мусульмани, євреї, буддисти – всі на правильному шляху. Якщо тобі це підходить, у мене немає

компроміс, вас вважатимуть ворогом і почнуть переслідувати.

Тема релігійної терпимості нині проповідується досить потужно. Сьогодні в деяких християнських країнах вас можуть посадити за ґрати як призвідника релігійного конфлікту, якщо ви спробуєте когось повернути в християнство. Релігійна толерантність буде одним зі стовпів всесвітньої релігії і нової політичної системи. Саме в той же час введуть клеймо звіра. Це клеймо буде впроваджуватись

силою і стане важелем управління в руках антихриста.

А що очікує Америку? Орла ми зустрічаємо лише раз – у Книзі Об'явлення 12:13, де розповідається про те, як антихрист вестиме війну проти Ізраїлю, якого символізує жінка у вінку з 12 зірок. І ось що станеться згідно з 14-им віршем: «І жінці дані були дві крили великого орла, щоб від змія летіти в пустиню до місця свого, де будуть її годувати час, і часи, і півчасу» (Об'явлення 12:14).

Скажіть, а де буде місце Ізраїлю? В

знає свого Бога, зміцніє та й діятиме. А розумні з народу навчать багатьох, але спіткнуться об меч та полум'я, об полон та грабіж якийсь час» (Дан. 11:32-33).

Після гидоти спустошення, посередині усього безладу в заключні три з половиною роки, все ж, будуть люди, які шануватимуть свого Бога. Вони й будуть займатись благовістям, і розумні з народу нарозумлять багатьох, хоча деякий час будуть страждати від мечі і вогню, від полону і грабежу.

Ми бачимо, що деякі люди помиряться, і це не дивно. Тому що хтось завжди повинен платити своїм життям. 11 з 12 апостолів віддали своє життя за Ім'я Ісуса Христа. Тому що відмовилися мовчати.

А ось що сказано в Книзі пророка Даниїла: «А в кінцевому часі зуцариться з ним південний цар. І кинеться на нього північний цар колесницями, і верховцями, і численними кораблями, і прийде на край,

всезагальну релігійну систему? Особисто я не знаю, але все можливо. Іслам – неправдива релігія, він не стоїть на істині. Він шукає власної вигоди. Однак, наскільки я розумію іслам, мені здається, що він ніколи не захоче злитися з іншою релігією. Отож цілком ймовірно, що в ході війни іслам буде знищений. І буде понад два мільярди загинувших.

А як щодо Китаю? Біблійні пророцтва про Китай не згадують. У 13-му розділі Книги Об'явлення однозначно говориться, що змія, який дасть владу новій політичній системі, – це диявол. Багато людей, посилаючись на 16-й розділ Книги Об'явлення, вважають, що Китай – це царі Сходу, які проголосять війну Ізраїлю після того, як висохне Євфрат. Однак це не може бути Китай, тому що в Книзі пророка Єзекиїля, у 38-му розділі, конкретно названі імена цих східних царів, які перейдуть через Євфрат. Це: Росія, Іран, Персія, Лівія і Ефіопія. Це коаліція країн, яка під прапором ООН виступить проти Ізраїлю. Про Китай там нічого не сказано.

Яка ймовірність знищення Китаю? По-моєму, достатньо висока. Чисельність населення Китаю – 1 300 000. Навіть якщо весь Китай буде знищено, ще залишиться майже мільярд людей, які повинні загинути, щоб кількість жертв становила третину всього населення.

А що ще станеться після війни? З опису звірини нам відомо, що Європа стане основним центром влади. Тулуб барса чи леопарда – це Німеччина. Ведмежі ноги – Росія, лев'яча паща – Великобританія, 10-роге царство – це Європа чи відроджена Священна Римська імперія. Отож влада переміститься в Європу і в дуже короткі терміни буде підписаний мирний договір. Люди з по-

жодних заперечень. Але це небезпечне мислення. Якщо ви відмовитеся піти на

землі обітовані. Ця земля була обіцяна Аврааму. І ми знаємо, що Ізраїль буде там в безпеці, аж допоки не розпочнеться Армагеддонська битва. Антихрист нападе на Ізраїль, який до цих пір йому не підкорився. А хто єдиний друг Ізраїлю? Орел, тобто США. Впродовж останніх 60 років США використовували своє право вето для захисту Ізраїлю. І так виглядає, що причина того, чому на звірі світового правління відсутні орлині крила, полягає в тому, що Америка відійде на задній план.

Якщо Сполучені Штати не будуть знищені під час війни, значить, вони не будуть ключовим гравцем світового правління. Ви скажете, що це жахливо. Навпаки, це прекрасно. Нам нічого робити в тому світовому правлінні.

Чи може статися, що Америка піде в опозицію до антихриста? Багато людей стверджують, що за антихристом послідує увесь світ. І в принципі, так і буде. Однак у Книзі пророка Даниїла говориться про те, що деякі люди будуть протиставитись антихристу. «А тих, хто чинить несправедливе на заповіт, він прихилить через лестоці. А народ, що

знаємо тільки одне: «Але його налякають вістки зо сходу та з півночі, і він вийде з великою лютістю, щоб багатьох погубити та зробити закляттям. І поставить намети свого палацу між морями та горою пишної святині. Та він прийде до свого кінця, але не буде йому помічника» (Дан. 11:44-45).

Це говорить про те, що в останні три з половиною роки антихрист зустріне спротив. Я сподіваюся, що рух спротиву очолять саме США.

Третя світова війна – це неминучість. Третина всього людства загине. У чому ж порятунок? Лише в одному. «Ім'я Господнє – сильна башта, втече до неї праведник і буде в безпеці». Біблія говорить, що той, хто не народиться згори, не зможе побачити Царства Божого. Єдина надія і для вас, і для мене – у правильних стосунках з Ісусом Христом. Не грайте за свою душу в російську рулетку. Захистесь в Боже Слово. Почніть вивчати Біблію. Спробуйте зрозуміти, що ж відбувається насправді. Вивчайте пророцтва. І коли третина людства буде знищена, вам не страшно буде опинитися в їх числі, якщо ви маєте вічне життя.

Східні єдиноборства та християнство

Нині в соцмережах чи на вулиці можна зустріти багато заохочувальної реклами секцій східних бойових мистецтв для дітей та юнацтва: карате, кунг-фу тощо. Чи принесе користь для здоров'я участь в такій спортивній секції? Покірковано над цією темою.

Одного разу моя дружина поверталася із школи з нашою донькою-третьокласницею і зустріла бабусю однокласниці нашої дитини. Бабуся була явно не в настрої – вчителька викликала батьків через дуже погану поведінку їх дитини, особливо на перервах. Розговорилися, і вона сказала моїй дружині, що це все через погану ідею батьків дати дівчинку на секцію карате – на перервах, напевне, дістається й

хлопчикам. (Сміх сміхом, але колись, будучи ще хлопцем, я також захоплювався східними єдиноборствами. Слава Богу, що в місті, де я ріс, не було секцій карате чи кунг-фу, і моє захоплення не мало якогось подальшого логічного продовження – усе закінчилося на рівні фотографій прийомів боротьби та фільмів про Брюса Лі).

Не хочу переконувати читача про корисність чи некорисність таких занять для фізичного розвитку людини, але поміркуймо про духовну складову східних єдиноборств. Якщо покопатися в історії, ми побачимо, що за цим всім стоїть буддизм. Поклони майстру, поклоніння цьому чи іншому засновнику боротьби, медитація, повне посвячення тій чи іншій боротьбі – що це нагадує і хто за цим стоїть? Відповідь однозначна – ідолопоклон-

ство, в якому задіяні войовничі злі духи.

До чого це може призвести? До одержимості злими духами. Мені пригадується свідчення в нашій церкві колишнього майстра одного зі східних єдиноборств, який покаявся, звільнився від цього всього і тепер служить Господу. Він розказував про те, що під час бойового окрику в людину входить злий дух, і вже він починає боротьбу через цю людину. Людина стає одержимою й може завдати суперникові смертоносного удару...

Можливо, хтось сприймає це скептично, мовляв, що ви нас лякаєте, ми віддали свою дитину, аби вона могла захистити себе на вулиці. Та ось що на це каже Божо мудрість: «Буває, дорога людині здається простою, та кінець її – стежка до смерті» (Прип. 14:12). Для

фізичних тренувань можна підібрати інший вид спорту, а для того, щоб на вулиці не стати жертвою злочинців чи хуліганів, повірте в Ісуса Христа, Який є

Спасителем для всіх людей. Молячись й надіючись на Господа, кожен може розраховувати на Його захист і охорону.

Б. В.

Про «Битву екстрасенсів», або Феномен Буратіно...

Олена Ліщинська – доктор психологічних наук, професор, автор 70 наукових та публіцистичних праць. В інтерв'ю Олегу Маковей вона пояснює феномен телевізійної програми «Битва екстрасенсів» та те, чому люди швидше прийдуть по допомогу до місцевої знахарки, ніж до церкви.

– Сьогодні дедалі популярнішими стають люди, у яких є зв'язок із чимось надприродним, скажімо, екстрасенси. На їхні послуги зростає попит, але разом із тим їх забороняє Церква. Що ви про це скажете?

– Щоб ви зрозуміли мою думку, мушу наголосити, що відповідальні батьки теж дуже часто обмежують своїх дітей, але ці обмеження діють як надмірні сповивання. Діти дуже часто мають бажання пройти якийсь досвід, ну, скажімо так, ризикований, якось розібратися самими зі своїми переживаннями. У народі кажуть, що за одного битого двох небитих дають, тобто за досвідченого – двох недосвідчених.

Якщо говорити про Церкву і про церковні заборони, то це виглядає таким чином: батьки говорять дитині: «Не грайся з вогнем. Не експериментуй із побутовою технікою вдома». У такому ключі церковні заборони виправдані, бо вони стратегічно застерігають від негативних наслідків. Тобто Церква ставить до людини як до дитини, яка не бачить усієї картини світу. Не варто робити якихось кроків до прірви, хоч ти її й не бачиш, але, в принципі, вона там є, і тому ти від неї стримуєшся.

– Звідки в людини такий потяг до надприродного? Якщо у суспільстві поширена практика проведення благодійних акцій, люди радо творять добро. А в іншому суспільстві популярні чаклуні, шамани, потомственні бабусі. Якщо зрівняти два такі суспільства, яка людина формується у кожному із них?

– Ми дивимось репортаж, наприклад, із Польщі, сучасної європейської країни, країни Євросоюзу, де поляки у духовному пориві щось творять самотійно, не вважають на зовнішні сторонні сили, а реальнокладають частинку своєї енергії, віддають її іншому. Якщо ж ми подивимось репортаж із етнологічними та психологічними компонентами про суспільства немоделізованих країн, то бачимо якихось місцевих провідців, чаклунів, що ворожать на кістках чи на кавовій гущі.

Тому коли людина шукає божественне, вона шукає

його в різних місцях. Якщо на її шляху зустрічаються якісь сурогати божественного, тоді, знову ж таки, щоб знайти і зрозуміти істину, потрібно іноді стикнутися із сурогатом, отримати і пережити цей негативний досвід.

– Якщо людина спробує усі оці калюжі, то, може, в якійсь і застрягне. А якщо прокласти тротуар обабіч, то вона пройде по простому, по сухому?

– Згодна на сто відсотків, правильно ви кажете. Якраз є такий жарт: на питання, чи можна їсти отруйні гриби, відповідають, що можна, але тільки раз. Проблема нашого суспільства є високий рівень інфантильності серед дорослих людей. Завдяки всеукраїнському дослідженню громадської думки нам вдалося визначити групу ризику потрапляння під деструктивний вплив. Тобто йдеться про тих громадян, які через різні індивідуальні психологічні особливості здатні ухвалювати рішення під чужим тиском або потрапляти в оману. Серед українців така група становить близько 40%. Це майже половина дорослого населення, і цей факт не можна ігнорувати.

Кількісний аналіз оцінки суджень-індикаторів дав нам змогу ще й диференціювати носіїв відповідних тенденцій. Із тих 40 відсотків «агресивних» виявилось 11,3%, «авторитарних» – 12,8%, «депривованих» (потреби яких не задовольняються) – 7,2%, «інфантильних» – 4,4%, «тривожних» – 5,7%.

Варто зазначити, що залежність цих психологічних характеристик від соціального та демографічного статусів респондентів була мінімальною: спостерігалася дещо більша частка «авторитарних» і «тривожних» серед осіб старшого віку та жінок, «інфантильних» і «тривожних» – серед сільських жителів. Оскільки старші люди виховані в тоталітарному суспільстві, вони й виявилися більш схильними до тоталітарних суджень, а жителі сільської місцевості живуть у простіших соціальних умовах, у них вужчий рольовий репертуар, тому вони виявляються більш тривожними та інфантильними. Головне, що люди мають право на індивідуальний темп розвитку, і це не повинно бути використано в корисливих цілях більш спритними людьми.

Більше 20 років люди експериментують. Головне те, що не було орієнтирів, люди втратили здатність поважати моральних та релігійних авторитетів нашого народу. А такі є... Дійшло до того, що «жовта преса» і шоу-бізнес стали орієнтиром для української людини. І тому появилася «Битва екстрасенсів». А там що? Там принципи шоу, щоб люди дивилися, щоб

були рейтинги. І люди приймають це за чисту монету. Власне кажучи, це феномен Буратіно на Полі чудес в Країні дурнів.

Мусимо пам'ятати, що історично українцям властиве двовір'я. Тобто якщо ми зайдемо у звичайне українське село, то побачимо церкву, де збирається громада на свята і в неділю. Але якщо ми тихенько запитаємо, нам скажуть, що десь там є якась баба Параска чи баба Марія або ще хтось, хто зробить тобі приворот чи щось інше такого роду. І це в нашій культурі. Ось така складна виходить ситуація.

Тому, думаю, нам потрібен спосіб не заборони, а спосіб витіснення негативу створенням конструктивних культурних продуктів. Бо коли в суспільстві немає моральних орієнтирів, яка людині різниця – йти до баби Параски чи до священника. Якщо священнослужитель нічого не робить, а баба Параска в ефірі показує чудеса, то людина піде до неї, бо має якусь потребу.

Баба Параска діє конкретно: налила якогось зілля, і він завтра з тобою одружився. Є результат. Питання, що моя свобода закінчується там, де починається несвобода іншого, мало кого хвилює. Потрібно мати певний рівень, щоб розуміти, що коли я його люблю, то маю пройти тільки 50 відсотків до нього, а 50 відсотків він мусить пройти сам. Він має на це право. Якщо він не пройшов до тебе підвологи і навпаки, то, вибачайте, це потрібно прийняти. Я бачу корінь проблеми в тому, що священики почали без міри служити золотому тільцю замість того, щоб служити людям.

– Як бути людині, яка прийшла в церкву, але нічого там не отримує? Приходить додому, випила чаю, увімкнула телевизор і бачить практичне застосування ворожіння і сатанізму. Що цій людині робити, як визначитись із пріоритетами?

– Такий людині треба йти в церкву, шукати Бога, треба молитися Богу. Треба розуміти, що священник – це жива людина, це професія. Для когось успішна, а для когось – не дуже. У священника свої рівні відповідальності, і за все, що він робить, він має відповідати. А людині потрібно звертатися до Бога, просити мудрості, просити гармонійних шляхів для свого життя. Потрібно пам'ятати про Христові заповіді і жити по-людськи.

Для дорослої людини поганій вишок іншого – чи то керівника, чи священника, чи поганого педагога або лікаря – не є дозволом самій ставати такою. Саме так повинні думати дорослі люди. Якщо вони хочуть

відповідально в цьому світі прожити і зрозуміти сенс свого життя.

Цей світ влаштований мудро і дуже правильно, і це потрібно пам'ятати. Ніхто з нас не народився під фанфари, і ніхто не крутіший за іншого. І якщо нам щось показують по телевізору, поставмо собі питання: хто показує? Що показує? Для чого це мені? От вам і захист.

– Якщо людина пішла до баби Параски, то за це вона буде розплачуватися?

– Стівідсотково. І з точки зору науки, і з точки зору релігійної етики, і з точки зору етики людської – без прив'язки до якоїсь релігійної доктрини. Узурпація волі іншої людини – це дуже велика шкода. Якщо хтось намагається нав'язати іншій людині свою волю, то це дуже страшний гріх. Поневолення, в принципі, може діяти якийсь час, і коли ти доб'єшся, щоб людина зробила під твоїм тиском якийсь крок, то все одно минає якийсь час, і та людина повертається до своєї волі і розуміє, що вона опинилася не тут, не в тому місці, не з тою людиною, не на тій роботі. І вона, таким чином, обов'язково ставить все на круги свої, а поневолювач опиняється ні з чим. Це стосується і подружніх стосунків, і батьківсько-дитячих.

– Тобто життя розставить все на свої місця?..

– Ця теза дуже абстрактно звучить. Якщо, наприклад, я захотіла, щоб якийсь хлопець у мене закохався, і є якась хитра технологія, яку я не дуже розумію, але вона працює, і є людина, яка за це береться, то я піду до неї. І дійсно, хлопець закохався і згоден на все. Ми одружилися, ось і дитина є. Однак він не знаходить спокою, думає, що це за затьмарення на нього найшло, як він там опинився? Більше того, знаходиться якась людина, до якої лежить його серце, рветься душа. І настає крах, люди розходяться, залишається дитина, періодично влаштовуються скандали і так далі...

Ось вам розплата. Або буває й інша, коли людина впадає в депресію, почувається нещасною, а алкоголь лише посилює суїцидальні думки...

Людина – істота вільна. Господь Бог не забирає свободу волі навіть тоді, коли людина робить дурницю і рветься у прірву. Якщо хтось дозволяє собі зазіхати на свободу іншої людини за допомогою якихось магійних ритуалів, то це дуже і дуже небезпечно.

**Олег МАКОВЕЙ.
НХМ.**

Головна причина розлучення

Романтичні відносини часто закінчуються весіллям і народженням нової сім'ї. Але, на жаль, не всім вдається пронести ці відносини через все життя.

Чому ж люди розлучаються? Що змінюється в стосунках після того, як із закоханих вони перетворюються на чоловіків і дружин? Про це міркує психолог, експерт із сімейних відносин Кевін Томпсон.

Я переконаний, що головна причина всіх розлучень – це не зрада, не фінансові проблеми чи різниця в характерах. Це тільки симптоми значно глибшої проблеми. На мій погляд, основна проблема – небажання подружжя вкладати щось в шлюб. Численні дослідження

доводять, що можна впливати на свої почуття, навмисне інвестуючи в них більше зусиль, ніж звичайно.

Ми всім серцем любимо те, що нам дорого дісталось. Так само й щодо відносин: якщо полум'я любові не підтримувати турботою і опікою, то воно згасне. Ми любимо все, на що витрачаємо свій час, енергію і гроші. Пристрасть, інтерес і прив'язаність ніколи не виникнуть до того, що дісталось вам задарма і без зусиль.

Що це означає для шлюбу? Якість вашого шлюбу – це результат докладених вами зусиль. Якщо ви постійно сваритесь, не терпите одне одного, то, швидше за все, справа не в тому, що ви розлюбили. Справа в тому, що ви не захотіли підтримувати полум'я любові.

Але це також означає, що коли ваші

почуття до партнера слабнуть, їх ще можна спасти. Кожного тижня я спілкуюся з подружжями, в яких щось пішло не так. Після першого сеансу я всім даю одну і ту ж пораду: дорогою додому переказувати одне одному історії про своє перше побачення. Корисно також згадати, які спільні мрії у вас були кілька років тому.

Це схоже на археологію. Іноді треба добре покопатися в глибинах своєї душі, щоб знайти давно поховані почуття і спомини. Прості спогади про те, як вам колись було добре, змусять вас знову відчувати любов і потяг одне до одного.

Тому пропоную вам щодня повторювати п'ять простих процедур, які допоможуть відновити взаємну любов.

1. Цікавиться у партнера, як у нього пройшов день.

Це потрібно вам обом. Ви повинні щодня нагадувати собі про те, що не лише вам тяжко. Виявляйте зацікавленість до його життя. Цікавтеся тим, що відбувається з ним після того, як він (вона) переступає через поріг квартири.

2. Завжди цілуйтеся під час зустрічі і прощання.

Почілунок – це потужний стимул для фізичного і емоційного зв'язку між людьми. Він також служить нагадуванням про те, що ви все ще чоловік і жінка. Цілуйте чоловіка, коли він йде на роботу і коли повертається додому. Зробіть це звичкою. Нехай навіть рутинною.

3. Пишіть йому.

Можливо, саме зараз ваш чоловік почувається особливо пригніченим і потребує емоційного зв'язку з тими, хто його підтримує. Телефонний зв'язок може бути не завжди доречним. Тому напишіть, як ви його любите і за ним скупаєте, йому на електронну пошту. Чи у Skype.

4. Розмовляйте. Хоч би по п'ять хвилин на день.

Будь-які відносини вимагають розмов. Немає часу вдень? Розмовляйте хоч би п'ять хвилин на добу перед сном. Чи за сніданком: не жуйте мовчки. Вимкніть телевизор, відкладіть телефон. Просто поговоріть з тим, з ким ви поруч.

Це може бути важко – особливо коли вашої постійної уваги вимагають діти. І все ж вам доведеться знайти час для цього.

5. Обнімайтеся. Хоч би 30 секунд на день.

Перед тим, як піти на роботу, сісти за стіл чи лягти спати, обніміться. Фізичні обійми змушують душу і розум встановити глибокий зв'язок з іншою людиною. Фізичні доторки – це не тільки інтим.

Ваш шлюб не вимагає нічого, окрім наміру все виправити. Щаслива сім'я – та, де подружжя розуміють, як легко втратити те, що вони мають. Шлюб знищує не лише зрада, а й апатія.

«І сталося, коли Він ішов до Єрусалиму, то проходив поміж Самарією та Галілеєю. І коли виходив до одного села, перестріли Його десять мужів, слабих на проказу, що стали здалека. І голос піднесли вони та й казали: «Ісусе, Наставнику, — змилуйсь над нами!». І, побачивши їх, Він промовив до них: «Підійть і покажіться священикам!». І сталося, коли вони йшли, то очистились... Один же з них, як побачив, що видужав, то вернувся і почав гучним голосом славити Бога. І припав він обличчям до ніг Його, складаючи дяку Йому. А то самарянин був... Ісус же промовив у відповідь: «Чи не десять очистилось, — а дев'ять же де? Чому не вернулись вони хвалу Богові віддати, крім цього чужинця?». І сказав Він йому: «Підведися й іди: твоя віра спасла тебе!» (Лк. 17:11-19).

Домашня медична енциклопедія визначає проказу як інфекційну хворобу, що передається безпосередньо чи через треті особи. Ця недуга характеризується тривалим інкубаційним періодом, довгим перебігом і враженням шкіри, слизових оболонок, периферійної нервової системи і внутрішніх органів. Це спотворює зовнішній вигляд людини. Коли інфекція вражає нерви, людина переставляє що-небудь відчувати. Тому проказаний дуже легко може зашкодити собі, може не відчувати опіку чи порізу. М'язи стають непридатними, від чого руки й ноги можуть бути схожими на лапи чи клешні. Буває, що гниють кістки рук і ніг.

Сьогодні проказа викинована. Але коли в давнину в Ізраїлі людина захворювала

Вдячне серце

на проказу, вона повинна була показатися священику. І «огляне священик ту болячку на шкірі тіла, а волосся на болячці перемінилося на біле, і вигляд болячки глибший від шкіри тіла його, — болячка прокази воно. І огляне її священик, і визнає його за нечистого» (3 М. 13:3). «А проказаний, що проказа на ньому, — одяга його буде роздерта, а голова його буде відкрита, і по уста закриє, і буде кричати: «Нечистий, нечистий!». По всі дні, коли болячка на ньому, буде нечистий, — він нечистий. Самітний буде пробувати він — поза табором оселя його» (3 М. 13:45-46).

Людина, що захворіла на проказу, страждала як фізично, так і душевно. Проказані втрачали все — дім, сім'ю, роботу, доступ до суспільного і релігійного життя.

І ось десять таких людей зустріли Христа на дорозі. Десять проказаних — але одна потреба, одна дорога... Десять чоловіків, у котрих, можливо, колись були дім, сім'я, робота, друзі і котрі втратили все...

І ось вони почули про Ісуса і пішли Йому назустріч. Люди, котрі повинні були кричати: «Нечистий, нечистий!», «голос піднесли вони та й казали: «Ісусе, Наставнику, — змилуйсь над нами!». Здалеку благали Його — і Він почув. Вони просили милості про здоров'я — і одержали милість, і Господь їх зцілив. Десять отримали зцілення, але тільки один з них одержав спасіння. І Христос сказав йому: «Підведися й іди: твоя віра спасла тебе!».

Чому ж лише один одержав спасіння? «Ісус же промовив у відповідь: «Чи не десять очистилось, — а дев'ять же де?

Чому не вернулись вони хвалу Богові віддати, крім цього чужинця?». Десять пішли до храму показатися священику, і лише один зміг розпізнати Первосвященника — «і припав він обличчям до ніг Його, складаючи дяку Йому». Спасіння одержав той, у кого було вдячне серце. У чому ж сила вдячного серця? Ця історія показує нам чотири переваги вдячного серця.

Вдячне серце сповідує віру в Господа

«Один же з них, як побачив, що видужав, то вернувся і почав гучним голосом славити Бога».

Без сповідання віри не може бути спасіння. Невдячне серце не здатне вірити. «Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведности, а устами ісповідуємо для спасіння» (Рим. 10:9-10).

Самарянин, одержавши зцілення, не побіг до свого дому, двері котрого були для нього зачинені протягом всієї його хвороби, не побіг обнімати дружину і дітей; він побіг і впав до ніг Того, Хто повернув його до життя. Він сповідував Христа Господом, тому й одержав спасіння.

Як часто ми замість того, щоб бути вдячними, перетворюємося на споживачів? Отримуємо мовби належне; приймаємо, наче заслужено... Забуваємо жити для Того, Хто Сам є життям! Витрачаємо свій час, щоб збагачуватися, купувати, накопичувати! «Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою

занапасть?» (Мр. 8:30). Тільки вдячне серце одержує спасіння!

«Отже, кожного, хто Мене визнає перед людьми, того перед Небесним Отцем Моїм визнаю й Я» (Мт. 10:32).

Вдячне серце не боїться вийти з натовпу

«Один же з них, як побачив, що видужав, то вернувся...»

На жаль, людей часто мотивує натовп — «як всі, так і я» або «що скажуть про мене люди?». Ми дозволяємо думці більшості чи впливовій меншості керувати нашим життям, в той час, коли єдиний, Хто має на це право, — це Господь.

«Проте багато хто навіть із старших у Нього ввірували, та не признавались через фарисейів, — щоб не вигнано їх із синагоги» (Ів. 12:42).

Через страх перед людьми, через любов до слави людської старші, що ввірували, відкинули Господа, відкинули славу Божу.

Не дозволяймо нічий думці вкрасти чи зруйнувати наше божественне поклонання! Єдине, що повинно керувати нашим життям, — це думка Господа, виражена в Його Святому Слові: «Страх перед людиною пастку дає, хто ж надію складає на Господа, буде безпечний» (Прип. 29:25).

Вдячне серце не боїться пройти зайву милю

«... вернувся і почав гучним голосом славити Бога».

Дев'ять зцілених юдеїв виконали свій обов'язок щодо священика, і лише самарянин повернувся і виконав свій обов'язок щодо Бога. Він не побоявся повернутися і пройти зайву дистанцію, щоб вклонитися перед Спасителем. «Куди мені йти від Тебе, Господи, адже у Тебе вічне життя?!».

Настав час перестати шукати виправдання, чому ми не служимо Господу своїм життям. «У мене немає часу!» «Не встигаю!», «Багато справ!»... Вернімося до Господа і прослаavimo Його гучним голо-сом і життям своїм, запропонуємо себе Йому, і тільки тоді віра наша спасе нас!

Вдячне серце не обмежується тимчасовим, а шукає вічного

«І припав він обличчям до ніг Його... «Твоя віра спасла тебе».

Проказаний самарянин, отримавши зцілення, усвідомив, що недостатньо отримати фізичне благословення. Він вернувся шукати Господа, тому що йому потрібно було вічне. Він схилився перед Господом — і Господь подарував йому спасіння.

«І сказав Він йому: «Підведися й іди: твоя віра спасла тебе!». Інші дев'ять чоловік отримали зцілення, але не отримали спасіння. Йому ж Господь сказав: твоя віра спасла тебе! Вдячне серце повинно дивитися за межі фізичних потреб. Дев'ять чоловік пішли своєю дорогою, задовольнившись фізичним зціленням, і повернулися спиною до Того, у Кого було вічне життя.

Яка користь вам, якщо ви будете здоровими, але не спасеними? Яка користь душі вашій, якщо ви здобудете все багатство світу, але не виконаєте волю Божу? Чому присвячуєте ви свій час? Чи сповідуєте Господа своїми устами і своїм життям?

Багато запитань, але відповідь на них визначає стан нашого серця. Вийдімо з невдячного натовпу, почнімо сповідувати Господа гучним голосом, своїми устами і своїм життям, позбудьмося таємних гріхів і почнімо виконувати волю Божу.

Будьмо вдячними, і вдячне серце приведе нас до Спасителя.

Історія пастора, яку Голлівуд відмовився включити у свій знаменитий фільм «Титанік»

Це сталося 15 квітня 1912 року, коли гігантський корабель під назвою «Титанік» потонув у холодних водах Атлантичного океану, забравши з собою 1517 людських життів. Це був найбільший і найшикарніший корабель, побудований коли-небудь. Його загибель стала однією з найбільших катастроф ХХ століття.

Але мало хто знає, що із загибеллю «Титаніка» пов'язана одна вражаюча історія, яку Голлівуд відмовився включити у свій знаменитий фільм «Титанік» — історія відважного пастора на ймення Джон Гарпер.

Джон Гарпер народився у Шотландії в місті Глазго і був великим євангелістом свого часу, на вернувшись до Ісуса тисячі людей. У віці 25 років він вже став пастором маленької церкви з 30 чоловік, яка за короткий час зросла до 500 чоловік.

1912 року Джона запросили проповідувати в знаменитій церкві Муді в Чикаго. 11 квітня цього ж року він сів на «Титанік» зі своєю шестилітньою дочкою, щоб пливати до Америки (кілька років до цього в нього померла дружина). На цьому кораблі пили великі бізнесмени, знамениті сім'ї Британії та інші поважні особи. Джон вже з самого початку почав проповідувати пасажирів про Ісуса.

Увечері 14 квітня, коли більшість людей танцювали в бальній залі і грали в карти, Джон поклав свою дочку спати і почав молитися. О 23-й годині 40 хвилин «Титанік» зіткнувся з айсбергом, отримав пробоїну і почав поволі тонути. Коли пасажирів усвідомили реальність всього, що відбувалося, на кораблі почалася паніка. Почувши звук сирени, Джон розбудив свою дочку,

загорнув її в ковдру і піднявся на верхню палубу.

Побачивши, що творилося навколо, він поцілував дочку на прощання і передав її членові екіпажу, який посадив дівчинку в рятувальний човен під номером 11. Джон розумів, що більше ніколи не побачить свою дочку, яка з шести років залишилася круглою сиротою. Свою рятівну жилетку він віддав пасажирів, що стояв поруч, не залишивши собі жодного шансу на порятунок.

У Джона не було часу на роздуми, тому він почав швидко євангелізувати людей, що метушилися у паніці. Очевидці розповідали, що бачили молодого чоловіка, який підходив до людей і запитував: «Чи твоя душа спасенна?».

Коли життя навкруг згасало, оркестр грав «Ближче до Тебе, мій Боже, я йду». А Джон сів все яскравіше і яскравіше, виконуючи своє поклонання від Бога.

15 квітня 1912 року о 2.40 ранку «Титанік» почав занурюватися під воду. Джон стрибнув у холодні води Атлантичного океану. Більше тисячі людей, не потрапивши в рятувальні човни, борсалися у крижаній воді.

Джону вдалося знайти якийсь уламок від корабля. Схопившись за нього, пастор почав підпливати до людей і задавати їм все те ж питання: «Чи твоя душа спасенна?». Коли люди вже заціпеніли від холоду, Джон рухався ще швидше...

Посеред цього хаосу і криків він спрямовував людей до Ісуса! Джон Гарпер помер, як і жив, з одним іменем на устах — іменем Ісуса Христа!

«Я давно повірив у Христа, але живу, як невіруючий»

Можливо, і вам знайома ця проблема. Коли так хочеться вірити, так манить святе, чисте життя, і такі міцні пута звичного і гріховного. Що ж робити?

Те, що ви усвідомлюєте це, — безумовно, крок у правильному напрямі. Але покаювання — це не просто почуття жалю, це рішення жити по-новому.

Можливо, ви скажете, що вже багато разів приймали рішення змінити життя, але все намарно. Навіть якщо так, це не причина, щоб не спробувати знову. Необхідно тільки зрозуміти, чому ви поверталися до гріховного способу життя. У чому причина того, що ви збивалися з дороги?

Відповідь на це запитання насамперед можете дати ви самі, тому що найкраще знаєте себе. Але однозначно можна твердити, що кожна людина здатна жити повноцінним християнським життям. Не своїми силами, не завдяки своїй величезній витримці чи силі волі, а при допомозі надприродної сили Духа Божого.

Спасіння, яке ми одержуємо через віру в Ісуса Христа, полягає не тільки в тому, що Він простив наші гріхи. Ісус Христос зробив ще дещо. Він послав Духа Святого в життя віруючих для того, щоб вчити нас жити по-новому і давати нам силу так жити.

Самі ми не здатні справитися зі своєю гріховною натурою, перемогти свої природні гріховні схильності. Але сила Духа Божого здатна подолати це. Тому ми можемо жити повноцінним християнським життям тільки тоді, коли підтримуємо постійний зв'язок з Богом, з Духом Святим.

Ось деякі найбільш поширені причини проблем у житті людей:

— Не виділяється достатньо часу для того, щоб молитися і читати Біблію.

— Негативний вплив світського оточення, яке не компенсується достатнім спілкуванням в колі віруючих.

— Відсутність справжньої рішучості посвятити своє життя Богові і залишити гріх.

— Віра людини в існування Бога, але не усвідомлення важливості того, що звершив Ісус Христос заради нас.

Ви можете почати розвивати свої відносини з Богом із самого початку, знову. Бог любить вас, і Він завжди чекає, що ви до Нього повернетеся і почнете все спочатку. Як у притчі про блудного сина, Він готовий знову простити вам і забути все, що було. Він пожертвував найдорожчим заради вас. Він по-справжньому вас любить. І ви можете довірити Йому своє життя прямо зараз.

Як появилася «Фанта», або Про обмеження, які принесли успіх

Історія появи цього улюбленого напою багатьох людей просто неймовірна. Багато хто думає, що компанія Coca-Cola придумала «Фанту» методом тисячі проб і тестів в лабораторії, і що на це витрачено мільйони доларів, і що країна походження «Фанти» — США. Але це зовсім не так.

До Другої світової війни компанія Coca-Cola успішно працювала в Європі, зокрема в Німеччині. Ніщо не пророкувало біди чи занепаду. Але коли до влади прийшли нацисти, вести бізнес в Америці стало нелегко. Погіршилися справи після того, як багато країн включно з Америкою ввели ембарго на торгівлю з Німеччиною. Coca-Cola не могла пересилати свій оригінальний сироп для фірменного напою. Над бізнесом нависла загроза закриття.

Місцеві директори відділу компанії Coca-Cola на чолі з Максом Кайтом зібралися вирішити цю проблему. Що

робити з напоєм, якщо нема основних компонентів? Може, закрити все виробництво? Але, незважаючи на проблеми і відсутність постачання, вони вирішили продовжувати робити напій з інгредієнтів, які були доступні в Німеччині.

Використовуючи сироватку і вижимки з фруктів, вони створили новий напій. Макс жартома називав свій продукт «відходи з відходів». «Це все, що в нас було», — говорив він. Так випадково через проблеми з постачанням сиропу для Coca-Cola і появився новий напій.

Потім робітники зібралися і влаштували мозковий штурм: як назвати новий

оранжевий напій? «Включіть свою фантазію», — закликав Макс Кайт (Fantasie — німецькою мовою). Почувши це слово, хтось з робітників вигукнув: «Fanta!». Так появилася «Фанта».

Після війни американці спробували новий напій і були здивовані рецептом, випадково придуманим в кризовий час.

Багато людей під час кризи опускають руки і думають, що все закінчено, а насправді для багатьох це час придумати щось нове. Якщо ми зустрічаємо якісь труднощі чи обмеження, згадаймо історію «Фанти» і з Божою допомогою створимо своє чудо.

Дорогі друзі!

Передплата-2016 розпочалася. На жаль, у зв'язку зі стрімким подорожчанням поштових і друкарських послуг ми змушені змінити вартість передплати.

Умови передплати:

один примірник — 110 грн. за рік;
19 примірників (0,5 кг) — 650 грн. за рік;
38 примірників (1 кг) — 850 грн. за рік;
78 примірників (2 кг) — 950 грн. за рік.

Кошти можна переказати на рахунок:

26002000007923 у ПАТ «Укрсоцбанк»,
МФО 300023, код 20559726

(з обов'язковою приміткою

«Добровільні пожертвування на газету «Вірую»)

або поштовим переказом на адресу:

Карпюк Олег Ярославович, місія милосердя
«Добрий самарянин», вул. Мочульського, 1,
Івано-Франківськ, 76002

(з обов'язковою приміткою

«Добровільні пожертвування на газету «Вірую»).

Церква «ВІФАНІЯ»

м. Львів, вул. Жовківська, 8 (р-н Підзамче)

НЕДІЛЯ — 10, 18 год.

ПОНЕДІЛОК — 19 год. (молодіжне служіння)

СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.

Церква «БЛАГОДАТЬ»

с. Софіївська Борщагівка, вул. Київська, 40

НЕДІЛЯ — 10 год.

СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.

Церква «ГОЛГОФА»

м. Львів, вул. Скрипника, 2-а (р-н Сихів)

НЕДІЛЯ — 10, 18 год.

СЕРЕДА — 19 год. (молодіжне служіння)

ЧЕТВЕР — 18.30.

Телепрограму «Вірую» дивіться на нашій сторінці в Інтернеті viruu.at.ua, а також на сайтах YouTube, CNL-Україна, у кабельних мережах і в цифровому форматі на телеканалі РАІ (вівторок, четвер і субота о 17-й годині). На CNL-Україна і на телеканалі РАІ (вівторок, четвер і субота о 8-й ранку) дивіться християнську телепрограму «Одвічні істини».

Церква «Спасіння Божє»

Неділя: 12:00-14:00
(Богослужіння)

Четвер: 20:00,

П'ятниця: 21:00

(розбір Біблії)

Субота: 18:00

(молитовне служіння)

ESPAÑA. MADRID.
Av. Pablo Neruda 106 Local 5
L1 «Metro» Alto del Arenal,
C-2, C-7 «Renfe» El Pozo

Телефон:
№ 678-292-970

<http://www.salvaciondedios.com>
salvaciondedios2005@hotmail.com

Дорогі друзі! Слухайте

ХРИСТІЯНСЬКІ
РАДІОПЕРЕДАЧІ

І програма Українського радіо:

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.30 — «Жива надія»

ЩОСУБОТИ
о 20.30 — «Віра. Надія. Любов»

ЩОПОНЕДІЛ
о 19.40 — «Відвертість»

ЩОСУБОТИ
о 20.00 — «Вірую»

о 20.35 — «Людина і вічність»

о 22.45 — «Вірю і знаю»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЩОПОНЕДІЛКА
о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

Адреса:

м. Івано-Франківськ,

вул. Мочульського, 1

(на Майзлях).

Тел. для довідок

(0342) 78-17-03.

ЗАПРОШУЄМО НА СЛУЖІННЯ В ЦЕРКВАХ ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ:

Івано-Франківська область:

БУРШТИН, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
КОСІВ, вул. Горбоваго, 8; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 18 год.;
КАЛУШ, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
КОЛОМІЯ, вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ — 10, 14 год., СЕРЕДА — 18 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфлеєм», вул. Майданська, 1а; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 18 год.;
КОРШІВ, вул. Шевченка, 5; НЕДІЛЯ — 10.30, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
НАДВІРНА, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год., СЕРЕДА — 19 год.;
РОГАТИН, вул. Богун, 2; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
РОЖНЯТІВ, вул. Шевченка (біля базару); НЕДІЛЯ — 9.30, СЕРЕДА — 18 год.;
ТЛУМАЧ, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА — 20 год.;
ТИСМЕНИЦЯ, церква «Благодать» вул. Л. Українки, 2-б; (ТЦ «Хутрове місто», 3-й пов.)
НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА — 19 год.;
СТЕЦЕВА Снятинського р-ну, вул. Миру, 2-б; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
УТОРОПИ, вул. Центральна; НЕДІЛЯ, П'ЯТНИЦЯ — 10 год., СЕРЕДА, СУБОТА 17 год.

Львівська область:

РАДЕХІВ, вул. Рильського, 1; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
ВЕЛИКИЙ МОСТИ, вул. Шевченка, 28; НЕДІЛЯ — 10 год., ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
ПЕРЕМІШЛЯНИ, вул. Галицька, 15; (Дім побуту); НЕДІЛЯ — 14.30 год.;
ЧЕРВОНІ ГРАД, вул. Ключівська, 18-а; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год., ВІВТОРОК — 18.30 год.;
СОКАЛЬ, вул. Леонтовська, 15; НЕДІЛЯ — 10 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
СОСНІВКА, вул. Лісна, 5-а; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год., ВІВТОРОК — 19 год.;
САМБІР, вул. Січ. стрільців, 49; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.

Рівненська область:

КОСТОПІЛЬ, вул. Сидорова, 5 б; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
СТЕПАНЬ, вул. Прибережна, 26; НЕДІЛЯ — 10, 17 год., СЕРЕДА, СУБОТА — 19 год.;
с. ГОЛИШІВ Рівненського р-ну, вул. Молодіжна, 10; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР — 19 год.

м. Чернівці:

вул. Героїв Майдану (колишня Червоноармійська), 24б; НЕДІЛЯ — 9 і 17 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
вул. Університетська, 23; НЕДІЛЯ — 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
бульвар Героїв Сталінграда, 9; НЕДІЛЯ — 9 і 17 год., П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
вул. Горіхівська, 32 (на румунській мові); НЕДІЛЯ — 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
вул. Івана Підкови, 18 (Садгора); НЕДІЛЯ — 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ — 20 год.;
Театральна площа, 6; НЕДІЛЯ — 10 і 17 год.

Сумська область:

КОНОТОП, вул. Клубна, 73 а; НЕДІЛЯ — 10 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР — 18 год.

Хмельницька область:

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ, вул. Березнева, 5; НЕДІЛЯ — 9, 15 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
вул. Миру, 92 б; НЕДІЛЯ — 17 год., ЧЕТВЕР 18 год.;
ЛЕТЧИВ, вул. І. Франка, 35/1; НЕДІЛЯ — 10 год.;
НЕТИШІН, вул. Шевченка, 6; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., ВІВТОРОК — 19 год.;
ВОЛОЧИСК, вул. Незалежності, 46; НЕДІЛЯ — 10, 17 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ:
Нігинське шосе, 8-а; НЕДІЛЯ — 10, 17 год., ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
вул. Молодіжна, 16; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., СЕРЕДА — 18 год.;
пр. Амбулаторний, 14-а; НЕДІЛЯ — 10, 17 год., ВІВТОРОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
вул. Драгоманова, 4; НЕДІЛЯ — 9, 12 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
ГОРОДОК, вул. Індустріальна, 2; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
ІЗЯСЛАВ, вул. Рози Люксембург, 4; НЕДІЛЯ — 10, 17 год., П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
СЛАВУТА, вул. Михайлова, 27; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
вул. Паперника, 94; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., ЧЕТВЕР — 19 год.

Тернопільська область:

ТЕРНОПІЛЬ, вул. Квітова, 19; НЕДІЛЯ — 10, 18 год.;
вул. Довженка, 4; НЕДІЛЯ — 10, 18 год.;
ШУМСЬК, вул. Вілійська, 12-а; НЕДІЛЯ — 10 і 17 год.;
БУЧАЧ, вул. Коцюбинського, 2; НЕДІЛЯ — 10 год.;
ЗБАРАЖ, вул. Грушевського, 31; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год.;
ЗАЛИЩИКИ, вул. Чубинського, 8; НЕДІЛЯ — 10, 17 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
ТЕРЕБОВЛЯ, вул. Шевченка, 29-а; НЕДІЛЯ — 10 і 17 год.;
ЛАНІВЦІ, вул. Відродження; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год.;
МОНАСТИРИСЬКА, вул. Січ. стрільців, 24 (зал військомату); НЕДІЛЯ — 10, СЕРЕДА — 19 год.;
с. ГРИМАЙЛІВ, вул. Лук'яновича, 3; НЕДІЛЯ — 10 год.;
ЗБОРІВ, вул. Козацька, 25; НЕДІЛЯ — 11, 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
БЕРЕЖАНІ, вул. Валова, 4; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 20 год.;
КОПИЧИНЦІ, вул. Л. Українки, 27; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 20 год.;
ГУСЯТИН, вул. Надозерна, 1; КОЗОВА, вул. Шкільна, 13;
ВИШНИВЕЦЬ, вул. Стуса, 20; ЧОРТКІВ, вул. Незалежності, 76;
с. КАМ'ЯНИК, вул. Тернопільська;
с. СТРУСІВ, вул. Миру, 26.

ІТАЛІЯ

Церква «ІСУС СПАСИТЕЛЬ», Viale Giorgio De Chirico, 73, Top Sapienza, Roma,
НЕДІЛЯ — 13.30 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
тел. +39 (329) 735-26-92.

ВІРУЮ

№ 12 (203)
грудень 2015 р.
Виходить щомісяця

Засновник — Івано-Франківська християнська
місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільні пожертвування

Р/р 26002000007923, ПАТ «Укрсоцбанк»,
МФО 300023, код 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1;
тел./факс (0342) 50-10-19, факс 50-10-21
E-mail: dobry.samar@gmail.com
Наша сторінка в інтернеті: viruu.at.ua

Газета віддрукована
в Івано-Франківській друкарні «Місто НВ».
Обсяг — 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж — 60000 примірників. Замовлення № 923.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.